

> הבלוג של shahf11

16 ביולי 2008, 1:1

חיה בסרטון)

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא נורא כל כך.

אין פה שום שורת מחץ.

פורסם ב13 ביולי 2008, 17:38 **בכללי**

דרוזית, יהודיה ורוסיה נסעו במיניבוס... לא זאת לא בדיחה. זו המציאות החדשה שנבראה בעבורי. החל מהיום החלה הקייטנה שלי. (כן, זוכרים שסיפרתי לכם שבתור ילדה לא הסכמתי ללכת לקייטנות. אז הנה.. לעולם לא מאוחר מידי).

אל ההקרנות שלי בבית חולים רמב"ם אני נוסעת במיניבוס בעל מזגן אימתני ומקפיא. נהג מופרע הבטוח שהוא נהג פעלולים בסדרת מתח. ושלוש נשים שהמכנה המשותף הרחב שלהן הוא "מתת הסרטן".

בקייטנה שלנו לא מחלקים שוקו ולחמניה. אבל אם רוצים (וסובלים מתופעות לוואי) אז אפשר לעצור בפנקייק להקיא.
(גם אלו תנאים. אל תקלו בהם ראש).

בתשע בבוקר נעצר הטרנזיט המטורלל בפתח ביתי. צופר שלוש צפירות מנומסות. ובולע אותי לתוכו בעליצות. וראו זה פלא. אם עד כה מרחק הנסיעה מביתי לרמב"ם ערך כשעה ומחצית לכל כיוון. הבוקר בקייטנה שלנו הרחבנו את גבולותינו מה שגרם לנסיעה לכל כיוון להתמתח כמסטיק לכיוון השלוש שעות לכל כיוון. בזמן שאוספים את החברות הקייטניות בדרך. אנו חולפים על פני בית המכס, גשר בנות יעקב. ראפטינג בירדן והמיני מרקט של בצלאל בחצור. שכן אנו בדרכנו חוצים את הגולן ומדלגים אל הגליל בואכה חצור.

כאשר התהלכה המוזרה נכנסת בשערי בית החולים. (מוזרה? אתם תוהים. ובכן כן, אחת עם רעלה. אחת עם מטפחת, ואחת עם חתול בלונדיני על ראשה. לא נראה לכם מוזר מספיק). מקדמת את פנינו המזכירה המארגנת בשימחה רבה. (רבה מידי לטעמי). "איזה כייף" היא אומרת בקולה השמח והמתנגן. "איזה כייף שלא צריכים לנהוג הא??...????!!!!!!". "מואי כייף!!!!" אני עונה לה קדורנית.
"בזמני נסיעה שכאלו יכולתי לעשות את ההלוך לפחות לאילת..." החבורה הנהנתנית שהפכנו להיות. פוסעת בטור עורפי לעבר המאיץ המרכזי.

שימו לב!!! בונים לנוודות. כניסה מיידית להקרנה. ללא תורים!!! סוף סוף אני זוכה למבטים המקנאים שאני סבורה כבר זמן רב שאני זכאית להם....

טוואי התהלכה. צועד כגוש אחד אחרי הנהג המטורלל לעבר הטרנזיט. פיפי קטן ושלוך מים. ושוב אנחנו בדרך. כמעט מתנשקים עם משאית בנתיב ממול. כמעט הופכים רוכב אופנוע על כל הפיצות שבאמתחתו. כאשר כל כמעט שכזה גורם לכולנו בתזמון מדוייק. להשמיע את אותם קולות של השתנקות. תוך כדי תפילה מהירה כל אחת לאלוהיה. ואני בבת אחת הופכת לפולניה שאני לא. ומתלוננת ומביעה נרגנות באוזניו האטומות של המטורלל.

אם אינכם מצליחים למצא קשר ישיר בין המשפטים. וגם לא פואנטה. אתם צודקים. אך ראשי סחרחר עלי. מיום הכיף שעברנו בקייטנה.

המשך בא יבוא...

<< לרשומה הקודמת לרשומה הבאה >>הוספת תגובה | חזרה לבלוג - חיה בסרטון)